

عنوان مقاله:

بازبینی حکمت نور در معماری اسلامی بر اساس اصل اشراق (نمونه موردی: مسجد امام اصفهان)

محل انتشار:

پژوهش های مرمت و مطالعات معماری ایرانی اسلامی، دوره 3، شماره 9 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

محمد بهزادپور - گروه معماری، واحد هشتگرد، دانشگاه آزاد اسلامی، هشتگرد، ایران

مهسا خشایار - پژوهشگر مقطع کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه رجا قزوین، ایران

خلاصه مقاله:

نقش نور در معماری اسامی از جایگاهی بالا برخوردار است. معماران در گذشته با تکیه به نظرات بزرگانی چون سهروردی جنبه عرفانی و مقدس بنا را با بهره گیری از شیوه هایی در طراحی فضا و همچنین استفاده نور و خواص آن که در حکمت اشراق سهروردی به آن اشاره شده است القا می کنند. به جرات می توان گفت که نور عامل ترین صفت حق (و وجود او) در تمامی ادیان بوده است. عرفا نور را گاه عقل و گاهی عشق نامیده اند، گاهی قسمتی از عقل را نور نامیده اند و گاه خالق را نور دانسته اند. توالی نور و تاریکی ابزاری است برای بالفعل درآوردن ترتیب فضایی، لزوم استفاده نور در مساجد برای این بوده است که تکراری از روشنایی و تاریکی در فضا داشته باشیم به گونه ای که بخش های روشن پرانرژی و جذاب است و بالعکس نقاط تاریک ساکت و خالی از انرژی است.

کلمات کلیدی:

نور، معماری اسلامی، حکمت نور، اصل اشراق، معماری ایرانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1503644>

